

**ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОФОРМЯНЕ НА ТЕКСТОВЕТЕ ЗА
„ИЗВЕСТИЯ НА ИНСТИТУТА ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК ПРОФ. ЛЮБОМИР
АНДРЕЙЧИН“**

За публикация се приемат **научни студии и статии**, които са с обем до 70 стандартни (1800 знака) машинописни страници.

Шрифт на основния текст: Times New Roman; 12 pt, Single.

Заглавието се изписва с големи букви, разположено по средата (Times New Roman; 12 pt., Bold), а под него с малки букви без съкращения – името, фамилията и работното място на автора (Times New Roman; 12 pt., Bold).

В началото на статиите се представя кратка **анотация** за проблематиката на работата на английски език (5 – 6 реда). След нея на отделен ред се дават ключови думи на английски. Големина на шрифта за анотацията и ключовите думи – 10 pt.

Цитирането на източниците в текста (фамилия на автора, година на изданието, запетайка, страница) се дава в кръгли скоби (Караулов 1999, 43). Ако е сборник, се дава фамилията на редактора и годината на изданието и страницата (Димитрова, ред. 1998, 56).

Бележките към текста се дават номерирани след края на текста преди Библиографията.

Библиографията е в края на статията. Авторите се подреждат без номериране по азбучен ред. Оформянето става по следния начин: фамилия на автора (ако е сборник – фамилия на редактора), година на издаване (и двете **Bold**), двоеточие, фамилия и инициали на автора, заглавие на текста (*Italic*), място на издаване (град), издателство и година. Ако е цитирана статия, заглавието се дава в Normal, а след точка се дава заглавието на списанието, том, брой и стр. на публикацията. Ако става въпрос за статия в книга или сборник, след заглавието се поставя точка, след *B:* се дава заглавието на книгата или сборника (*Italic*), името на редактора, място на издаване, година, след което се посочват страниците на статията. Ако публикацията е в списание или вестник, заглавието (*Italic*) се дава годината, броят (пише се №), датата (ако е вестник), страниците. При електронните източници първо се дава датата на публикуване (ако е посочена), след това датата на влизане в сайта, като сайтът се посочва в ъглови скоби.

При повече публикации от един и същи автор в една и съща година след годината се слага буква a, b, c.

Примери:

Караулов 1999: Караулов, Ю. Н. *Активная грамматика и ассоциативно-вербальная сеть*. Москва: ИРЯ РАН, 1999.

Димитрова, ред. 1998: *Езиково съзнание*. Под ред. Ст. Димитрова. София: Наука и изкуство, 1998.

Станкова, Харлакова 1991: Stankova, E., I. Harlacova. *English idioms*. София: Университетско издателство „Св. Климент Охридски”, 1991.

Шепърд 1998: Sheppard, L. *Father Involvement Shows Positive Outcomes*. 13 April, 1998. University of Illinois at Urbana-Champaign. 29 July, 1999 <<http://www.urbanext.uiuc.edu/news/news980413g.html>>.

Карагъзова 1998: Карагъзова, Сн. Езикът на рекламата. В: *Езиково съзнание*. Под ред. Ст. Димитрова. София: Наука и изкуство, 1998, 289–315.

Ако статията е във вестник или списание, вместо *B*: след точката се дава заглавието на съответното списание или вестник в *Italic*, том, брой (дата на публикация, ако е във вестник) и страници:

Пиргов 1932: Пиргов, Ат. Никога вече пълен член. *Вечерни новини*, 24.VI.1932, V, № 161, с. 4.

Георгиев 1968: Георгиев, Вл. Произходът на флексията на сегашното действително причастие в славянските езици. *Български език*, 1968, XVIII, № 2-3, 121–134.